

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a două și a treia oră 4 Lei.

Pricini multe, judecători puțini.

Sfaturile unui avocat cu fragere de inimă către popor, la începutul anului.

De Dr. I. Bianu, avocat.

A te pari și a umbla în legiuri nici când n'a fost lucru plăcut, de aceea și zic oamenii noștri: — „cât poți să te ferești de judecăți și de advocați, ca de foc“. — Și azi, frați cetitori ai acestei gazete, e cam așa, vă spun eu acest lucru, care sunt avocat, și zi de zi stau tot în judecăți și în legi.

Pentru DV, mai ales, oamenii dela vate, a te legi azi cu cineva e o ade-sărata pacoste, căci fie pricina cât de mică și de neînsemnată, ține mult de tot, omul e tot pe drumuri, când la lege, când la avocat, și 'ntr'un an doi, bunu-i Dumnezeu dacă-i dă de cap. De ce? Am spus-o în anul trecut tot în aceasta foaie. Pări, pricini de tot soiul sunt până-i lumea, ca înainte de răboiu, și 'n loc să scadă, an de an se sporesc, capăcatele. Iar judecători sunt puțini, oameni de ajutor pe lângă ei și mai puțini, și și cam puțin pricepuți într'a-le legilor. Oamenii în loc să fie mai buni, mai blânzi, mai așezați, din zi în zi sunt tot mai pricinași și mai neastâmpărați. Pricinele vechi merg — greu, — sau aproape pe loc, iar celea noi curg într'una și așa se adună la judecători claie pe grămadă, de judecători nu mai știu cari să le fie mai întâi și de cari să-se mai apuce. A trecut vremea când o pără ori cât de mare și incurată era, — „hăt mult“ într'o jumătate de an te știa-i de o parte, ori c'a-i câștigat-o ori c'a-i pierdut-o de uric!

Se opintesc ei nu-i vorba și advocații și județii și cei din casa țării, să schimbe lucrurile, să meargă altcum de cum merg, — ca mai înainte, — dar înzădar, că mai ales cei din casa țării, dela putere, nu apucă lucrul de unde trebuie și cu pricepere destulă. Vecinic se jeluiesc și se tânguiesc, că țara-i săracă, poverile și datorile sunt mari, și 'n loc să puie județi mai mulți, să-i plătească bine, și pe ce-i cari li avem, dacă au ajuns la vrâsta de 60 ani, li scot la pensie.

Bine înțeles pentru alte lucruri, ca părăzi, banchete, petreceri, delegații și slujbe fără rost, sunt bani berechet.

Bine, bine, D-le avocat vor zice mulți dintre cetitorii acestor șire, da' ce

ne facem noi cu judecățile și cu pricinele noastre, că dacă va merge lucrul tot așa — mai ales cum merge chiar pe la judecătoria din Blaj — apoi trebuie să le lăsăm toate balta și să ne facem singuri dreptatea?

Sfatul meu iată care ar fi:

Ce-i cari au pricini pe la judecătoria să-și întindă mâna de împăcare, să se împace, să trăiască în bună înțelegere, și vor cruța drumuri, vor cruța cheltuieli și neplăceri, pentru că vorba aia, mai bine o pace strâmbă decât o judecată dreaptă.

Cei cari nu au pricini, să se ferească de ele, iar chiar dacă nu le pot încunjura și-ți pică câteodată silă — cum zice românul — de n'ai încatrău, atunci cel vătămat și căruia i-s'a făcut nedreptate — să nu plece în cea dintâiu manie hăpt la avocat, ori la lege — ei să mai doarmă o noapte două pe ea, până i-se potolește nițel mania și patima, și apoi să se deie la pace cu potrivnicul. Oamenii și mai ales țărani noștri să fie mai buni, mai blânzi, mai cu credință și cu frica lui Dumnezeu, cu mai multă dragoste și iubire față de aproapele, mai iertători, și să vedeți atunci că și pricinele, sfezile și judecățile vor fi mai puține și poate atunci să le răzbin și noi advocații și județii, mai iute și mai de grabă!

Procese să se facă numai atunci și numai acolo, unde poruncește legea și unde fără judecata instanțelor nu se poate nici cum obli lucrul între pricinași.

De noi advocații nu vă doară capul, că vom trăi și noi cumva!

Deci de anul nou din partea mea doresc tuturor pricinașilor: pace și bună înțelegere!

Un botez rar. Într'un sat din Belgia a fost botezată o copilă cu numele Maria Delhaye. La botez a fost de față tatăl copilei, bunicul, străbunicul și al treilea strămoș. Acesta este în vârstă de aproape o sută de ani și încă e deplin sănătos. Preotul a și ținut o vorbire frumoasă, arătând ce rar se întâmplă să se poată întâlni într'o casă cinci generații de oameni din aceeași familie.

Așa ceva nu s'a mai întâmplat numai pe vremea lui Matusalem din Biblie.

Anul Nou în Blaj.

— Cuvântul Înalt Preasfinției Sale Mitropolitului Dr. Vasile Suciu, în pragul noului an. „Trupul meu e slăbit de suferințe, dar sufletul e sănătos și vreau să lucrez cu aceeași râvnă pentru biserică și neamul meu, ca și până acum“.

În ziua de Anul Nou preoțimea și profesorii Blajului, în frunte cu canonicii, apoi capii oficiilor și numeroși parohieni, s'au înfățișat la Înalt Preasfinția Sa Părintele Mitropolit Vasile, să-i sărute sfințita dreaptă și să-i dorească după obicei „an nou fericit“.

Preabunul Arhieru ne-a primit în salonașul de lângă locuința, șezând în scaun. Fața îi este dulce, împăcată și senină, par'că n'ar fi trecut prin atâtea dureri în anul care apune. În ochi are o lucire duioasă, înlăcrimată, ca a sfinților din icoanele bătrâne. Până într'am cu toții, trece un timp și Escelența Sa ne privește cu dragoste părintească pe fiecare.

Prepozitul capitular, Reverendisimul Părinte Iacob Popa, ia cuvântul în numele tuturor celor de față și talmăcește așa de frumos doririle de bine ale Blajului și ale întregii biserici.

— Venim Înalt Preasfințite cum vin copii la Părintele lor. Noi suntem familia și I. P. Sf. Ta ești părintele nostru și al întregii turme cuvântătoare. Deci cu cea mai caldă și mai adâncă iubire fiască Vă dorim an nou cu bine sănătate și tărie, să cârmuiți cu aceeași neînfricare naia bătută de furtună a bisericii noastre mult încercate. Anul trecut izbânzile noastre au fost poate mai puține ca altă dată, dar izbânda cea mare e că Escelența Voastră ați biruit durerile și neputințele cari V'au legat de patul suferinței și sunteți astăzi iarăși la locul de comandă și de muncă, de unde și până acuma ați făcut atâta bine bisericii și neamului nostru. Bunul și înduratul Dumnezeu să Vă dea viață și tărie, să puteți îndeplini marile gânduri ce Vă frământă.

Înalt Preasfinția Sa răspunde cu glas tremurător și cu ochii umezi:

— Iubiții mei fi și trați! Mă vedeți șezând de când ați intrat aici și nu m'am ridicat nici în clipa când Sfinția Sa Păr. Prepozit îmi poțtea sănătate și viață îndelungată. Am șezut și trebuie să șed pentru că boala a lipsit trupul meu de razimul firesc și, iată, eu am astăzi numai un picior. O, iubiții mei, acest lucru este jalnic, însă durerea n'a atins sufletul meu. Eu mă pregăteam să mor și nu doream alta decât ca Tatăl ceresc să mă deslege de legăturile pământesti și să-mi dea semn să plec întru ale Sale. Dar rugăciunile Voastre și rugăciunile poporului credincios m'au cerut dela Dumnezeu să mai pot rămânea. Și rugăciunile

au fost ascultate. Acum iată-mă iarăș între voi și între mieluseii turmei încredințată mie, Voi ați cerut viața mea, ea este deci a voastră, a bisericii și a neamului.

Mă vedeți cu trupul ciuntit și suferind, dar iată, sufletul meu este întreg, voința și dragostea mea sunt sănătoase. Le închin Blajului, Bisericii și Neamului meu românesc. Vă rog stați-mi într'ajutor, să biruesc neputința trupului și să pot împlini ceea ce sufletul, voința și dragostea mea voiesc!

Acestea cuvinte ale Escelenței Sale au pătruns toate inimile și ochii tuturor celor de față s'au umezit de lacrimile duiosiei și ale nădejdlor de mai bine. Unde este atâta voință și atâta curaj în dureri, ajutorul lui Dumnezeu nu poate să lipsească. Înalt Preasfinția Sa ne-a mai spus, că a trimis telegramă de omagiu și de felicitare Majestății Sale Regelui Ferdinand, apoi sărutându-i mâna și inelul pastoral, ne-am depărtat mângâiați și întăriți.

Lupii își fac de cap în jurul Branului. În județul Brașovului, dar mai ales în jurul Branului de o vreme încoace au început să se ivească mai multe haite de lupi, cari fac mari pagube nu numai între vite, ci și între oameni. Ei atacă mai ales turmele de oi și nu se înspăimântă nici de puștile ciobanilor și nici de câinii ciobănești, pe cari îi sfășie ca și pe oi.

În seara de ajunul Crăciunului o turmă de oi trecea pe șoseaua Giuvata în apropiere de trecătoarea din munții Bran. Lupii au sfășiat mai multe oi din turmă și pe ciobani, de a căror urmă nu s'a dat încă.

Tot în aceeaș noapte a venit cu automobilul la Brașov dl inspector administrativ Al. N. Ștefănescu. Stricându-i-se mașina, a stat pe șosea cam un sfert de oră. Iată însă că doi lupi se apropiară de mașină, arătându-și colții și urlând. Dl inspector s'a închis în automobil, iară șoferul a aprins cele două lămpi puternice. Lupii, văzând lumina cea puternică și mai auzind și numeroasele pușcături de revolver, s'au speriat și au fugit.

Apostolul Duminicii.

Duminea Leproșilor, sau a XXIX-a după Rusalii (16 Ianuarie 1927), Coloseni 3, 4-12.

Coloseni erau locuitorii orașului Colossae din Asia mică. Pe vremuri acest oraș se număra printre cele mai însemnate ale Frigiei, o țară din Asia mică. Dar pe vremea sfântului apostol Pavel a început a-și pierde însemnătatea. Fapt e că sfântul Pavel n'a fost nici oând în orașul acesta, pentru că pe locuitorii acestui oraș i-a întors la creștinism Epaphras, un învățacel de al apostolilor. Acest Epaphras, auzind că sfântul Pavel este în prinsoare la Roma, s'a dus la dânsul și i-s'a plâns, că creștinii din Colossae încep a fi primejduiți în credința lor de către păgâni.

Sfântul apostol Pavel, auzind de primejdia ce-i amenință pe Coloseni, în grija cea mare pe care o purta tuturor credincioșilor și tuturor bisericilor, le scrie această epistolă, în care le dovedește marea mărire a Domnului nostru Isus Hristos, și cum se ridică El deasupra tuturor fapturilor, chiar și a îngerilor.

Epistola a fost trimisă prin acelaș Tihic prin care a trimis și epistolele către Efeseni și către Filimon. Tihic a fost întovărășit în calea aceasta și de un servitor cu numele Onesim, despre care ne spune sfântul Pavel, că l-a născut, adică l-a întos la creștinism, în Roma, în prinsoare.

* * *

Fraților, când se va arăta Hristos, viața noastră, atunci și voi împreună cu dânsul vă veți arăta întru mărire.

Hristos este ascuns dinaintea privirii noastre, de când s'a înălțat la ceruri, este ascunsă și viața noastră acum, și vă prigonesc păgânii. Când va veni Hristos a doua oră, pe norii cerurilor, să jodoce toată făptura, — acest Hristos este viața noastră a tuturor, căci do El ne-a născut prin sfântul botez, — alături și voi împreună cu dânsul vă veți arăta întru mărire, adică veți fi preamăriți. atunci și necredincioșii, cari vă prigonesc astăzi, vor trebui să recunoască fericirea voastră, vor trebui să zică: Aceștia sunt pe cari i-am batjocorit și prigonit noi.

Pentru aceea omorâți mădulările vopstre cele de pe pământ, curvia, necurăția patima, pofta cea rea și lăcomia, care este slujire idolilor, pentru cari vine mânia lui Dumnezeu peste fii neascultători, întru cari și voi ați umblat oarecând, când vă învâluiați întru acelea.

Mădulări de pe pământ se numesc păcatele acestea, pentru că ele îl leagă pe om de pământ, și-l depărtează de către Dumnezeu. Prin sfântul botez Colosenii s'au lepădat de Satană și de toate lucrurile lui, și s'au îmbrăcat întru Hristos, întru omul cel nou. Cuvine-se deci să se lăpede acuma și de mădulările lor cele de pe pământ, de păcate acelea mari pe care le-a înșirat. Dar nu este destul atâta. Numai de păcatele acestea mari trebuie să vă lăpădați, întru cari și voi ați umblat oarecând, când erați încă păgâni, și viețuiați întru acelea, ci și de cele mai marunte, pe cari le înșiră în cele ce urmează.

Însă acum lăpădați și voi acelea toate mânia, aprinderea, răutatea, hula, cuvântul de rușine din gurile voastre. Nu grați minciună unul altuia, desbrăcați pe omul cel vechiu, dimpreună cu faptele lui,

adecă nu mai faceți aceste păcate păgănești, pe cari un creștin botezat nu este iertat să le facă, cel puțin cu știință și cu voința nu,

și vă îmbrăcați în cel nou, carele s'a

Foița „UNIRII POPORULUI“.

La Bobotează.

*Vuește satul de alaiu
Și glasuri ascuțite:
„In Iordan te-ai botezat...
Și lumea o ai luminat,
Hristoase Preamărite“*

*O ceată de copii zglobii
Cu fețe rumenite
Cutreer' satu'n lung și'n lat
Cu preotul la botezat
Prin casele smerite.*

*In case totu-i primentit
De sfânta sărbătoare;
Tămăia fumă mulcomit
Sub vâlul negru și 'nvechit
Al sfintei Născătoare.*

*In colț pe masa cea de brad
E așternut covorul
Țesut cu vergi și măestrit
Pe care așteaptă liniștit
Colacul și fuiorul.*

*Și toți stau drepti ca vergile
Din culmea dela grindă...*

*Căci iată glasuri de argint
Răsunătoare-au năvălit
Pe ușa dela tindă...*

*Cu crucea preotul bătrân
Duios blagoslovește;
Iar busuiocul înmuiaț
In vasul binecuvântat
Pe credincioși sfințește...*

*Aghiasma pare bobi de-argint
Pe frunțile 'nchinat:
Iar darul Celui Preamărit
Ca ploaia lină-a coborât
In suftete curate.*

N. L. Ioanăș.

Serbarea Bobotezii în vremile vechi.

În anul 1674, după vechiul obicei, toți episcopii Moldovei în frunte cu Mitropolitul țării se adunară la scaunul mitropolitan din Iași, unde cu tămăie, aghiasmă, cu sărutatul crucii și cu alte asemenea ceremonii, aduseră urări lui Vodă, poftindu-i ani mulți și fericiți.

Ceea ce este mai însemnat și mai interesant pentru noi, este faptul, că în acel an, nu numai clerul țării, ci și preoții dela biserica catolică din Iași au serbat Iordanul sau Boboteaza împreună cu clerul nostru, urând lui Vodă ani mulți cu fericire:

Iată cum povestește episcopul catolic Bandinus cele ce s'au petrecut atunci:

„Dela biserica parohială catolică a plecat o procesiune. În fruntea procesiunii mergeau 12 copii îmbrăcați ca îngerii. În urmă venea corul preoților. După dânsii cei trei crai încoronați, reprezentând misterul festivității. Doi copii purtau soarele și luna, tăiați din lemn. Soarele aurit răspândea raze strălucitoare, tot asemenea fața plină a lunii arginție, împodobită de netezi nurași, strălucind ca o coroană; doi copii țineau scuturi cu însemnele domnitorului și ale țării, așezați înaintea tronului domnitorului în fața boerilor. Soarele și luna, servitoare a Preafericitei Fecioare, țineau icoana ei, soarele spre răsărit, luna spre apus se mișca. Fecioara născătoare de Dumnezeu arată pe copilul Isus la miazănoapte spre a i se închina. De-asupra icoanei lui strălucea o stea, care se întorcea cu o mișcare în cerc.

Între acestea, noi apropiindu-ne, Domnitorul s'a ridicat de pe tron și cu capul descoperit, stând în picioare, a primit binecuvântarea noastră, orațiunea și stropirea cu aghiasmă, și a sărutat crucea. Sfârșindu-se aceste se începu parada astfel. Un copil de 7 ani îmbrăcat ca înger și ținând pe umăr icoana Născătoarei de Dumnezeu purtând o coroană pe cap, cânta românește: Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu. Un părinte catolic, făcu o

înnoește spre cunoștință, după chipul celui ce l-a făcut pe el;

Îmbrăcați-vă întru acel om nou, carele se înnoește spre cunoștință, adică spre cunoștința tainelor celor descoperite de către Dumnezeu și spre înțelegerea celor ce sunt ale lui Dumnezeu. Se înnoește după chipul celui ce l-a făcut pe el, căci Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul și asemănarea sa, dându-i minte și înțelepciune, iar acum se înnoește după chipul și asemănarea lui Dumnezeu prin harul cel dumnezeesc. Căci omul este făcut în două chipuri după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, prin firea sa care seamănă întru câtva cu a lui Dumnezeu, având înțelepciune și voință, și prin har, putând să se facă și el sfânt și drept, ceea ce ne arată tot sfântul Pavel în epistola sa către Efeseni, zicând: »să vă îmbrăcați în omul cel nou, carele a fost făcut după Dumnezeu întru dreptate și întru sfințenia adevărului».

Unde nu este păgân, nici Iidov; tăiere împrejur și netăiere împrejur, străin, Schit, rob, slobod, ci Hristos e totul întru toate.

Indată ce v'ați făcut odată creștini prin sfântul botez, nu mai poate fi nici oosebire între voi, nici de neam (păgân, Iidov) nici de religiune (Iidovii se tăiau împrejur, păgânii nu), nici de străin, ori chiar de Schit (Schitii cari locuiau în Ungaria și Ardealul de astăzi erau socotiți ca poporul cel mai sălbatic), nici de rob ori de slobod. Nu, căci Domnul nostru Isus Hristos vă socotește pe toți pe o formă, îndatăce v'ați botezat, și vă dă tuturor toate cele ce lipsă pentru mântuire.

* *

Pentru păcatele necurăției, spune apostolul, vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultători.

Și așa este: Dumnezeu îi pedepsește pe cei ce fac păcatul necurăției mai întâi trupește. Ei își strică adică sănătatea, îi lasă să se umple de tot felul de boale (sifilis, blenoragie (tripper) și altele multe). Apoi sufletește, pentru că li-se întunecă

mintea, le scade omenia pe care au avut-o înaintea oamenilor, li-se slăbește voința, își pierd frica de Dumnezeu, și toate aplecările bune. Nu se mai roagă lui Dumnezeu, nu mai folosesc sfintele sacramente, nu mai ascultă predicile, nu mai au credință, sufletul lor se întunecă tot mai mult, voința le moare cu deșăvârșire, conștiința tot ascemenea, păcatul necurăției li-se preface în fire, nici prin gând nu le trece unor asemenea nefericiți, să se pocăiască, așa că moartea îi află cu totul nepregătiți și le deschide ușa iadului.

Doriți voi, iubiți cetitori, o astfel de moarte? Voiți voi ca sângele Domnului nostru Isus Hristos să se fi vărsat pentru voi de pomană? Nu vedeți prăpastia groaznică în care vă duce acest păcat? Nu vedeți voi mânia cea înfricoșată a lui Dumnezeu, care vă amenință?

Nu încălziți deci șarpele necurăției la piepturile voastre, nu-l încălziți, căci se va trezi și vă va învenina cu veninul său cel groaznic, și vă va omori.

IULIU MAIOR

Concordatul cu Roma.

Gazetele dela București aduc știrea, că învoiala dintre țara noastră și Sfântul Scaun Apostolic dela Roma, sau concordatul cum i se zice, e pe cale de a se iscăli în timpul cel mai scurt. Aceasta cică ar fi chiar dorința dlui general Averescu, președintele guvernului, în potriva dlui ministru Goldiș dela Culte, care nu vrea să audă de concordat.

Te pomenesti că din împotrivirea sa față de Roma și de concordat d. Goldiș caută să-și făurească o mare vază politică înaintea fraților ortodocși (neuniți)! Ori vrea să se împlinescă zicala din bătrâni, care spune:

— Vodă da și Hâncu ba!

Citiți și răspândiți: „UNIREA POPORULUI”.

Fioroasă pătanie cu un lup.

— O femeie s'a mântuit de lup cu o oală ce avea în desagi. —

O săcuiancă din ținutul Odorheiului se duse de sărbători, să-și vadă bărbatul, care e în lucru la fabrica de zahăr din Botfalău. La întoarcere, biata femeie avea să facă, dela stație până în satul său, o cale pe jos destul de lungă. Și n'avea pe nime cu dânsa.

Cum mergea astfel singură către casă întorcându-și din întâmplare capul înapoi, vede cu groază că în urma sa, la o aruncătură bună de băț, se apropie un lup. Ne putem închipui, ce spaimă o cuprinsese, văzându-se urmărită de cumplita sălbătăciune!... Incepu să strige cât o ținea gura, crezând că lupul se va speria și va fugi. Inșă el nici gând n'avea de-așa ceva, ci se apropia de femeie cu pași luți...

În groaza ei cumplită, săcuianca își scapă desagi din spate, unde avea o oală de tinichea (pleu smălțuit), în care îi duse varză cu găluște bărbatului său iar acum era goală. Căzând la pământ cu fedeu cu tot, oala făcu sgomot mare pe bolovanii drumului și lupul, care ajunsese de tot aproape, se înfrică și se întoarse. Dar nu fugi mult și iar o luă spre femeie.

În timpul acesta săcuianca își venise în fire. A văzut că lupul se sperie de zgomotul oalei. Puse deci mâna pe oală și pe coperitorul ei, și începu a le bate deolaltă, cum bat muzicanții la cătanie alaturate la doba cea mare.

— Țin-bum bum, țin-bum-bum!

Lupul n'a îndrăznit să se mai apropie de dânsa. Săcuianca o luă deci frumușel la picior spre sat, întoarsă cu fața spre lup și bătând vartos din oală și din fedeu.

— Țin-bum-bum!

Lupul se ferea să se apropie, dar venea în urma femeii la depărtare de câțiva pași.

În felul acesta femeia a făcut cale de vre-o 4 kilometri, urmată de lup și cu groaza în spinare, că ba acum, ba acum mă mănca! Ajungând spre marginea comunei, la cea dintâi casă un om clădea niște paie în ogradă. A auzit și el dela o vreme muzica ciudată care

se auzia în latinește, cu urări pentru Domnitor.

Un copil de 8 ani, eșind în fața lui Vodă și a boerilor, spre mirarea tuturor, continuă salutarea părintelui. Apoi înaintă un copil de 12 ani, carele vorbi în românește. Vodă râdea cu voe bună, iar Mitropolitul cu Vlădicii, foarte adese ziceau amin, amin! Alții copii urmară și rostiră în latinește și românește, poffind lui Vodă zile ferice.

Această urare plăcu întregii boerimi dela curte, dar mai ales plăcu lui Vodă, care nu înforcea ochii dela copiii cari recitau, și privi până la sfârșit tot, acum zimbând, acum mulumind din cap. Apoi porunci slujbașilor săi boeri, să dea la toți vin, în cupe de aur, și să se împărțească bani. Această sărbătoare a mișcat mult popor care a urmărit procesiunea până la biserică.

Apoi tot Bandinus ne spune cum s'a petrecut și serbarea ortodoxă a Bobotezii, car a avut loc a doua zi, în chipul următor:

„A doua zi de Bobotează a fost de față însuși Domnitorul cu soția, fiii și toată curtea sa. Domnitorul ședea într'un tron întors cu fața spre răsărit. Ceremonia se petrecu într'o curte largă și deschisă pregătită anume, și aflătoare afară de porțile scaunului mitropolitan. Spre nord și răsărit, dela locul lui Vodă, era ceata preoților, călugărilor și cântăreților. La dreapta lui Vodă spre miazăzi, mai aproape de curte, stătea prefectul cu cei doi soți ai

lui, al doilea și al treilea; lângă tron îndărăt trei purtători de arme, ținând unul sceptrul strălucind de petre scumpe, altul spada, al treilea sabia cu două tăiușuri. După acestea veneau 10 arcași, în urma acestora 100 de pușcași pedestri. La 5 pași dela tron, spre dreapta, stătea logofătul sau marele cancelar, hatmanul, judecătorul domniei și alți frunțași stăteau în ordine după vrednicia lor, cu capul gol. Pe toți aceștia îi încurajau 40 de arcași și 200 pușcași pedestri; spre apus, între tronul lui Vodă și al doamnei, stătesu 100 de ieniceri.

Lângă Doamna, soțiile boerilor mari, îmbrăcate în mătase, strălucind de brățări și sălbi. După acestea, în rânduială, spre miazănoapte 30 de arcași, împrejurați de 200 de flințași pedestri. Îndărătul tuturor acestora era armata, 10,000 de călări, dar atunci pedestri. Călări nu stăteau de cât 150 de dragoni, îndărătul boerimii. Pe latura de către răsărit și miază-zi, erau înșirate deosebite icoane și sfinți, printre cari, ca printre niște cortine se vedeau trimbițașii, timpaniștii, fel de fel de fluerași, cântăreți de lire și alți cântăreți de alte instrumente. Pe toți aceștia îi încingeau 1000 de pedestrași. Cealaltă mulțime de oameni trecea peste 20,000.

Pe locul ceremoniei era o masă cu un vas de argint aurit și 6 candelabre tot de argint. Al șaptelea îl ținea un băețan a lui Vodă Lângă masă, mai erau două căzi pline de apă pentru aghiasmă, cu câte 15 candelabre de

lemn în jur, pe picioare înalte așezate. Mitropolitul purta pe cap o coroană de Prinț lucrată artistic, întreagă de aur. O cruce mare de o palmă și ceva, lucrată cu minunată artă din safir verde, strălucind de aurul care îi încadra marginea, strălucea în mâna Mitropolitului. De la locul lui Vodă, primul loc îl ocupa Mitropolitul, apoi veneau episcopii de Roman, de Rădăuți și de Huși, și după aceștia episcopul Bandinus, care ne povestește aceasta. Mai erau și alți episcopi străini, cari fiind isgoniți de Turci se adăpostiră în Moldova.

La locul unde se făcea parada, Mitropolitul tămăie pe Vodă, pe fii lui și pe soția lui, după aceea se ceti evanghelia și se binecuvântă așa. Atunci se sloboziră tunurile. Indată apoi Mitropolitul stropi cu aghiazmă pe Vodă, pe fii și pe soția lui, precum și pe boerii țării.

După aceea se aduseră 24 de cai de rasă, din grajdurile curții, în sunetul trâmbiții și al timpanelor, pe care Mitropolitul îi stropi de asemenea cu aghiazmă.

Terminându-se această ceremonie, Mitropolitul împreună cu Vlădicii se duseră la palat, unde au fost primiți și ospătați din belșug, iar episcopul Bandinus cu cei 12 copii, cu cei trei crai și cu icoana Născătoarei de Dumnezeu, se întoarse la parohie, cântând pe românește și latinește, fiind urmați de o mare mulțime de oameni.

Teodor T. Burada.

venea pe drumul de cară. Uitându-se într'acolo, văzu alaiul fiord's al femeii urmărită de lup.

Omul sări de pe claie cu furca de fier în mâni și se lua după lup, fluerându-și și câinii. Ajutorul veni chiar la timp. Femeia nu mai avea putere în mâni să bată oala și căzuse în drum, aproape moartă. Ea s'a mântuit de lup, dar de groaza cea mare s'a îmbolnăvit greu și zace la spital sub îngrijirea doftorilor.

Principesa Ileana

pentru soldații bolnavi.

— Glas de chemare către toată țara. —

Intorcându-mă în țară după minunata călătorie peste Ocean voesc să reiau firul lucrărilor mele pentru binele obștesc.

Intâiul meu gând se îndreaptă către spitalul militar și mă bucur văzând că acei 4.700 lei ce i-am primit pe lahtul „Stefan cel Mare” dela ofițeri și marinari, ca început al fondului, au fost cu noroc, ajungând acum la 2 milioane 246 mii 660,25 lei.

Ochii sufletului Meu privesc cu recunoștință către cei cari și-au dat obolul pentru sporirea fondului, și aș vrea să strâng mâna fiecăruia, mulțumindu-le din tot sufletul că mi-au ascultat cererea și nu și-au închis ochii, spre a nu vedea durerile ce încerc a le ușura.

Cu părere de rău văd însă că suma adunată până acum este neîdestulătoare și iubiții noștri ostași bolnavi zac în aceiaș îngheșuală. Nu mă lăsați dar cu un lucru făcut pe jumătate, nu mă lăsați cu un vis neîmplinit! Nu doresc sume mari, ci numai cei 12 lei pe an dela tot omul cu suflet bun.

Sper că numărul binefăcătorilor va spori rugându-i pe toți să primească mulțumirile mele recunoscătoare.

ILEANA,
Principesa a României.

Domnul Maniu la Blaj.

Ziua de anul nou, d. Iuliu Maniu, președintele partidului național țărănesc, a petrecut-o în Blaj, unde este acasă și de care îl leagă atâtea amintiri scumpe și atâtea prietini vechi. Domnia sa a fost cel dintâi care s'a dus să felicite de anul nou pe Înalt Prea Sfinția Sa Părintele Mitropolit Vasile.

La ora 1 înainte de prânz o foarte numeroasă delegație a cetățenilor din Blaj, în frunte cu d. Dr. Victor Macaveiu, președintele organizației locale a partidului național-țărănesc și cu d. Dr. Ioan Coltor deputatul Blajului, s'a prezentat la d. Maniu, dorindu-i an nou fericit și izbândă în lupta patriotică pe care o poartă cu atâtea nădejdi de mai bine.

Domnu' Maniu a mulțumit, adânc mișcat, pentru frumoasele slmțiri ce i-s'au arătat și a zis între altele: — Eu viu totdeauna cu bucurie mare aici între zidurile sfinte ale Blajului românesc și istoric, viu, să mă întăresc și să iau puteri nouă în năzuințele cărora slujesc. Viu la Blaj ca să mă oțlesc luând pildă dela atâția luptători neînfricați, cari s'au frământat aici pentru Românism și pentru Națiune. În pragul noului an, am cele mai bune nădejdi că lupta pentru drept și dreptate, dusă de toți cei buni ai țării, va duce la izbândă cât mai curând.

Seara d. Maniu a luat un ceai familiar cu numeroși prietini, în casa dlui Dr. Zaharia Boila.

Nu uitați, iubiți cetitori, că dacă trimiteți abonamentul pe un an întreg deodată, în cursul lunilor Ianuarie și Februarie, foaia vă costă numai 160 lei, în loc de 180 lei!

Calendar pe 1927 nu mai avem deloc, nici mari cu șematismul, poporale. Rugăm deci să nu se mai facă comande, căci nu le putem împlini. Ne doare inima, dar n'avem ce face. Noi am fost zis din vreme: grăbiți cu comandale pentru calendare, că sunt foarte căutate! Cei ce ne-au ascultat au dobândit, ceilalți să se silească mai tare în anul viitor.

Cum stă lumea și țara?

Ce-i mai nou în politică,

Scriam în numărul nostru de Anul nou, că generalul Averescu ar dori o apropiere, ba chiar o contopire cu partidul național-țărănesc împotriva liberalilor. Dar se pare, că lucrurile nu merg tocmai ușor. Știni, că generalul Averescu a căutat în câteva rânduri să se întâlnească cu dl Iuliu Maniu, președintele partidului național-țărănesc. Ba și dl Octavian Goga și alți fruntași averescani cearcă să stea de vorbă cu fruntașii conducători ai partidului național-țărănesc să vadă dacă ar fi învoiați național-țărăniștii să sprijinească guvernul, ori ba.

Dar lucrurile merg cam greu. Condițiunile puse de conducătorii partidului național-țărănesc li-se par prea grele averescanilor.

Și deocamdată sfaturile dintre fruntașii celor două partide sau sfârșit fără a ajunge la o înțelegere. Dar gazetele din București scriu, că după sărbători guvernul vrea să pornească din nou convorbirile cu fruntașii național-țărăniști.

Puternic cutremur de pământ la Durazzo.

Cutremurile de pământ și furtunile pe mări și pe uscat se țin lanț. Acum un puternic cutremur de pământ a nimicit o sumedenie de case în orașul Durazzo din Albania. O mulțime de lume a rămas fără adăpost. Mussolini, ministrul președinte al Italiei, a trimis în ajutorul nenorociților ajutoare grabnice. Crucea Roșie italiană a venit în ajutorul nenorociților cu 650 de corturi de adăpostire, cu doctorii de lipsă, cu doctoriile trebuincioase și cu mâncare și îmbrăcăminte.

Tot Italia a trimis o sumedenie de lucrători ca să zidească la loc casele dărâmate și astfel să vină cât mai grabnic în ajutorul nenorociților. Guvernul lui Mussolini, adânc mișcat de nenorocirea care a lovit pe Albanezi, este fericit, că poate face bine unui popor pretin. Fapta bună și frumoasă a guvernului italian se laudă dela sine.

Generalul Gayda degradat.

În Ceho-Slovia e mare sfără în țară din pricina generalului Gayda, fost șef al marelui stat major al armatei, el însuși un general foarte vestit și învățat. Zilele trecute a fost scos din armată și degradat din rangul ofițeresc. Pricina ar fi, că generalul Gayda ar avea legături ascunse cu bolșevicii ruși și cu fas ciștii italieni, dorind să deslănțue cu ajutorul lor revoluția în Ceho-Slovia. Descoperit în legăturile lui tainice, marele sfat (consiliu de război) al generalilor l-a scos din armată și l-a degradat ca pe un om de rând.

Cum au înmormântat împăratul Japonezilor.

Trupul neînsuflețit al împăratului fost transportat la Tokio cu un tren special. Cu toată ploaia furtunoasă, totuș toate străzile erau pline de lume așternută fața la pământ pe unde trecea mortul.

Lumea a fost adânc mișcată și ta îndurerată de moartea împăratului.

Lăcomia face războaiele.

Telegramele sosite din Americă spun, în mica țară zisă *Nicaragua* e răzcoală bătaie mare. Se bate tabăra lui Sacasa cu guvernul lui Diaz. Și nu glumesc chiar de loc. Nu-i vorba de nește palmi date în parlamente ori la vre-o petrecanie în crăsmă, ci de război în toată legea. Dau cu tunurile unii într'alții cu mitralierele. Și se ucid ca pământii.

Dar de ce se bat? Nu sunt de acelaș neam? Ori nu sunt de aceeaș culoare a feței? Ba sunt de un neam, adecă, mai bine zis de amestecătură, că în America tare e amestec sângerile popoarelor, și de o culoare. Până la acum au trăit destul de bine împreună, ca frații. Iar încăierat însă codița lui Belzebug, sau mai șleau: *lăcomia!*

Lăcomia lor? Ba, ci lăcomia altora! Pădă, că la spatele lui Sacasa se ascund Mexicani și pe Diaz îl ține de ațucă Mister Coolidge președintele Statelor Unite din America de Nord. Coolidge adică vrea să pună el mâna pe mărișoare *Nicaragua*, pentru un al doilea canal ce-ar fi să se taie între Oceanul Pacific și Atlantic, iar Mexicani din vecini, nu văd ochi buni acest lucru. Și atunci, de fapt răzcoală din *Nicaragua* ce-i? Lupta dintre miliardarii Statelor Unite și dintre bogății din Mexic cari și unii și alții ar dori, să pună mâna pe viitorul canal din *Nicaragua*, pe unde se va scurge marile bogății ale Africe, Americii Europei.

În ascuns e luptă între Coolidge și Mexicani, iar de bitut se bat cetățenii din *Nicaragua*, unii asmuțați de Sacasa răsculatul, și ceilalți de Diaz. De câștigat cine va câștiga? Miliardarii lui Coolidge, fără indoială!

Bogățiile Statului nostru.

La sfârșit de an e bine să-și dea om seama de ceea ce a putut isprăvi în cursul un an, și să-și facă planuri pentru viitor.

Să vedem cum stă țara noastră. Ce trebuie să lucrăm în anii viitor.

Avem 21 milioane de hectare de pământ neîmpădurit. Din aceste numai 12 milioane sunt cultivate cu bucate, 4 milioane hectare cu fânate și pășuni, iar 5 milioane sunt necultivate. Cam mult, nu-i iașa?

Statul are 4 milioane și un sfert de hectare de pădure, particularii numai 3 milioane. Cu toate acesrea statul nu încasează numai 412 milioane Lei la an, și cheltuiește 430 milioane.

ne, aşadară are pagube de 18 milioane Lei mai din păduri.

Statul are 600 mii hectare pescării de apă dulce și 1 milion jumătate hectare pescării de mare. Câștigăm 25 milioane kilograme de pește la an. Particularii au 50 mii hectare pescării de apă dulce, adică de 40 de ori mai puțin ca statul, și cu toate acestea câștigă 11 milioane kilograme pește la an.

Avem 100 mii hectare de pământ care nu pot produce petrol. Din acesta folosim însă numai 4 mii de hectare.

Din vremi bătrâne.

Dragoș și sfetnicii săi.

Dragoș Vodă cel bătrân
Pe Moldova e stăpân
Și domnind în toată slava
La Suceava laudată
Cea cu zid înconjurată.
Zid de piatră nalt și gros
Că pe el mergeau pe jos,
Că merg trei călări alături
Și mai e loc pe de lături
Căii mândrii să și-i joace
Când încolo, când incoace.

În Suceava, în cetate
Adunat în dreptate
Stă pe tronul auriu,
Barbă albă până'n brâu
Cu coiful pe a lui frunte,
Cu sprâncenele cărunte
Și cu sceptru'n mână dreaptă
Cu privirea lui deșteaptă,
Iar la tronului său scări
Șed în două păși boeri
Așezați după alor trepte
Ca poruncile să aștepte:
Slugi deștepte
Și n'țelepte.

Vornicul Țării-de-jos: —
Un bătrân și blând moșneag
Stă în albul său toiag
Ce-i cu aur impletit
Și cu pietri-acoperit,
Ii urează toată slava
Părcălabul din Suceava.
După aceasta iarăș vin
Părcălabul din Hotin,
Al Cetății-Albe iar
E înalt ca un stejar;
De la Neamț, dela Chilie
Mari viteji în bătălie,
Iar de-aceștia mai în sus
Vornicul Țării-de-sus.

M. Eminescu.

Faguri din aluminiu. Aluminiu este un metal prețios, din care la noi se fac vase și felurite unelte. Americanii însă au început să facă din aluminiu și faguri pentru albine pe care noi știm că îl fac albinele din ceară. Spun americanii, că acești faguri sunt foarte buni. Nu se pot întrebuița însă numai în tinuturile mai călduroase. Nu pot fi atcați de găselnițe ca și fagurii de ceară; totuși îi atacă șoarecii.

Astfel de faguri a și început să vândă, casa Dadant and Sonr din America.

Mierea de stup se întrebuițează la mânăturile automobilelor și al aeroplanelor. Americanii au început să pună miere în apa din mașina automobilelor. Mierea împiedică înghețarea apei și astfel automobilele pot să fie mânăturate pe orice frig. Iar francezii au început să întrebuițeze mierea de stup la unsul mașinilor dela aeroplan. Toate încercările ce sau făcut, au dovedit că este foarte bună. Așa că îngrijirea stupilor de acum înainte va fi și mai folositoare.

Știrile Săptămânii.

Prețul foii noastre în 1927.

Pe un an întreg . . . 180 Lei
Pe o jumătate de an . . . 90 Lei
Pe 3 luni . . . . . 45 Lei

Aceia dintre cetitori cari ne trimit însă întreg abonamentul, odată, în lunile Ianuar și Februar, plătesc numai 160 Lei.

Astfel gazeta noastră nu s'a scumpit față de anul trecut, decât cu 10 Lei.

Folosii mandatele postale, alăturate la numărul trecut și grăbiți cu abonamentul!

Pentru luminarea poporului Dl. Aurel B. Gajia, directorul școlii civile de băieți din Oradea, a binevoit a ne trimite pentru fondul de susținere al gazetei Lei 200. Primească dl. director mulțămitele noastre călduroase precum și ale numeroșilor noștri cetitori.

Seara de Sărbători la Blaj a trecut foarte frumos. Casina Română a aranjat un „Revelion” (petrecere veselă) în sala de gimnastică a liceului de băieți, la care a fost de față cel mai ales public. În program au fost câteva foarte frumoase puncte de muzică, cântate la vioară de brava orchestră a dlui prof Heltmann. Dl. Vasile Sărăteanu, tânăr tipograf a spus, cu multă vervă și talent, versuri gumețe, iar Dș. Sili Munteanu și-a pus în lumină și mai mult marele său talent, sărbătorit de atâtea ori. Foarte drăguță a fost în rolul violierului purtător de noroc Dș. Ana Sonia. Au mai citit întâmplări pline de haz d. Dr. Zăbărie Boilă și d. A. Melin, iar la ora 12 din noapte, în pragul noului an, d. Dr. Alexandru Rusu președintele casinei a dorit an nou fericit publicului de față și Blajului întreg.

O biserică de pomână. Curatorul bisericii gr.-cat. din Sântimbru a hotărât ca vechea biserică de lemn, care se află în stare bună și frumoasă, și este provăzută cu iconostas, altar și tot ce trebuie, să o cinstască unei parohii gr. catolice sărace, care nu este în stare să și zidească biserică.

Cererile sunt a se înainta curatorului bisericii gr. cat. române din Sântimbru (între Teiuș și Alba Iulia), județul Alba. Biserica se va cinsti parohiei celei mai sărace.

A căzut o mare stea. În apropierea orașului Bremen a căzut o mare stea (meteor), care a făcut o gaură grozav de mare în pământ. Oamenii de știință s'au adunat la fața locului și au început cercetările. Ei vor examina din ce este steaua și că oare cum s'a putut desprinde dintre stele.

Un bou a răsturnat un tren. În noaptea de 28—29 Decembrie trenul de marfă, plecat din Alba-Iulia spre Vințul de jos, în dreptul comunei Partoș s'a ciocnit cu un bou, care umbla pustiu pe calea ferată. Locomotiva și vagonul de serviciu s'a răsturnat, iar șeful trenului și un frânar s'au rănit mai greu. Bietului frânar au trebuit să-i taie piciorul stâng în spitalul din Alba-Iulia, iar șeful trenului a murit după două zile.

Orașe nimiteite de cutrămur. Un mare cutrămur de pământ a nimicit orașele Ganchucal și Aldana din Columbia, precum și Naranjito din Ecuador. Pagubele se urcă la 4 milioane lire sterline.

Marele foc din Chișinău. În ziua de 28 Decembrie s'a aprins marea fabrică de tăbăcărie a dlui N. Bivol din Chișinău. Flăcările au nimicit întreagă fabrica. Două lucrătoare s'au ales cu grave arsuri. Nu peste mult s'a

produs o puternică explozie, care a zguduit aproape toate casele orașului. Focul s'a lăsat cu atâta putere, încât nici banii gata (peste 100 mii lei), nici hainele funcționarilor nu s'au putut mântui. Pagubele sunt de peste 10 milioane Lei, iar fabrica n'a fost asigurată decât până la 1 milion.

Un copil ars de viu. Copilul cu numele Constantin al funcționarului Dionisie Roditis din Brăila se juca cu focul în odaie, până când mamă-sa pregătea mâncarea înulină. Cum, cum nu, copilul și-a aprins bainele și a ars scrum. Mamă-sa a simțit ceva miros de carne arsă, a deschis ușa, dar copilul deja își dădea sufletul.

Ca să și surprindă părinții de sfintele sărbători. Înainte cu două zile de Crăciun soldatul Ioan Mihaeș dela regimentul de artilerie din Giurgiu a plecat acasă cu trenul. Pe când era să șosească trenul în gara Boroșineu, Ioan Mihaeș, care era singurul fecior al părinților săi și care știa că părinții săi în așteaptă la gară, s'a hotărât să le facă o mare surprindere părinților și anume el va sări din tren la cotitura căii ferate și va fugi acasă, iară părinților, cari erau la gară, le va face o mare surprindere, așteptându-i el acasă. Cum se vor bucura părinții lui, când, desnădăjduți că nu le-a sosit feciorul acasă, vor merge supărați către casă, iar în ușa casei îi va îmbrățișa mult doritul lor Ioan.

Așa a și făcut, a sărit din tren, dar așa de nefericit, încât trenul i-a tăiat capul. Bieții părinți, auzind despre moartea copilului lor, au leșinat, căzând pe trupul încă fierbinte al copilului lor. Dar așa li-s'a făcut de rău, încât au trebuit duși la spital, unde au înebunit de supărare. Întreg satul l-a petrecut pe bietul Ioan la cimitir, plângându-l în locul părinților nefericiți, cari sunt îngrijiți la spital.

Mai rar o așa groznică nenorocire!

Trei ciocniri de trenuri pe linia Constanța. Trenul mixt Constanța—Fetești plecat în seara zilei de 27 Decembrie 1926 din Constanța, a deraiat la intrarea în stația Valul lui Traian. Opt vagoane s'au sfărâmat; iar un frânar și un călător au fost grav răniți.

Acceleratul de Constanța s'a ciocnit cu o locomotivă, tot în aceeași seară. S'au sfărâmat două vagoane și s'au rănit doi călători.

Tot în aceeași seară s'au ciocnit pe aceeași linie două locomotive, dintre cari una s'a sfărâmat.

Bieții Români din Iugoslavia. Guvernul sârbesc a expropriat pământurile aproape a tuturor Românilor din Banatul sârbesc, predându-le sârbilor. Bieții Români, vreo 2000 de familii, ce erau să facă, s'au refugiat în România, unde acuma sunt lucrători cu ziua. Dl. ministru al domeniilor a luat măsurile de lipsă ca acești nefericiți să fie împroprietățiți cât mai curând.

Ce ar zice oare Ungurii și Sașii dela noi, dacă și noi aduceam o astfel de lege și moșiile Ungurilor și ale Sașilor le dădeam numai Românilor?

Și astăzi, când le merge mai bine decât nouă, ne părăsc tot mereu la Societatea Națiunilor, dăpoi dacă am face și noi ca Sârbii?

O mie de săraci câștigă 300 milioane lei. În Spania s'a făcut la Crăciun o mare loterie. Cel mai mare câștig l-au câștigat membrii Academiei de belle arte, iar pe cel de 37 milioane franci l-au câștigat 1000 de săraci din orașul Madrid, pentru cari a cumpărat un bilet reuniunea de binefaceri. În forma aceasta săracii din capitala Spaniei s'au îmbogățit peste noapte în ajunul Crăciunului.

Ce face beția. Țăranul Vasile Ilie Nicolof din Pădureni și-a vândut în orașul Bazargic niște grâu, bîgînd în buzunar frumoasa sumă de 6310 Lei. Dar, cum dracul nici cînd nu adoarme, l-a îndemnat pe Vasile să intre în cărciumă, unde și-a petrecut minunat. Amețindu-se de cap, s'a rămasit cu mai mulți consăteni că-și nimicește banii. Consătenii cu to. te că erau și ei cam amețiți, au spus, că nu erd că el este în stare să facă așa prostie mare. Atunci Vasile a luat chibriturile și și-a aprins toți banii. Iar cînd i-a văzut că s'au făcut scrum, s'a năpustit asupra consătenilor săi și a început să-i bată. Dar nici consătenii nu s'au lăsat cu una cu două, iară Vasile a scos brișca și a început a înjunghia cînd pe unul cînd pe altul. Dar doi polițiști cari se plimbau în jurul cărciumei, auzind lărmălaul, au intrat, l-au legat și l-au bîgat la dubă, unde acuma își plînge marea prostie.

† **Dr. Ionel E. Lucaciu** medic în Teiuș, după lungi și grele suferințe purtate cu senină împăcare creștinească, împărtășit cu sfintele taine, a încetat din viață în clinicele din Cluj — în ziua de 22 Dec. 1926 în vîrstă de 29 ani. Doctorul Lucaciu a fost un suflet fără păreche, bun, blînd și milos ca cei săraci și năcăjiți, dela cari nu lua nici odată plată. I-s'a făcut o înmormîntare foarte jalnică din casele parințești din Teiuș, plîns de întreagă comuna și de tot jurul. Dumnezeu să-l așeze în partea dreptilor săi, precum dreaptă și creștinească i-a fost viața!

Telegrafia fără fir înaintează de minune și va înlocui nu peste mult telegrafia cu fir, așa că nici o țară nu va mai cumpăra stâlpi de telegraf și sîrmă, năcăjindu-se în fiecare zi, să afle unde a dărâmat vîntul vre-un stîlp sau unde s'a rupt vre-o sîrmă.

Mai mult, telegrafia fără fir ne va da și icoana adevărată a celui ce trimite telegrama, așa că dacă ne va fi dor de vre-un neam al nostru din depărtare, îi vom telegrafa și ne va telegrafa, și ne vom vedea împrumutat. Iar dacă vom vrea să-l chiar vedem, ne vom duce la telefonul fără de fir, unde-l vom putea vedea printr'o oglindă și vom vorbi cu el, gură la gură, cum se zice.

Nu peste mult și țara noastră va introduce aceste mașinării, iar stâlpii de telegraf și de telefon, dimpreună cu multele sîrme se vor întrebuița la altceva.

Oricine are ceva de vîndut oride cumpărat, să publice în „Unirea Poporului”, prin ajutorul căreia s'au făcut și pînă acum mai multe tîrguri bune. Prețul de publicare se află în fruntea gazetei, la partea dreaptă, și este mai ieftin decît alt tuturor gazetelor din țară. Bani se trimite înainte.

Windischgraetz și Nadossi, — slobozi? Am spus-o și noi dăunzi că nu va trece mult și falsificatorii de bani franțuzești din Ungaria: Windischgraetz și Nadossi vor fi sloboziți din temniță. Prorocia noastră s'a și împlinit. Toate gazetele ungurești, atât din Ungaria cât și din România, erau pline cu câteva zile înainte de Crăciun cu vestea, că pe Windischgraetz l-a îmbolnăvit temnița, că doctorul său a cerut voie dela guvern ca Windischgraetz să fie dus în sanator. Și guvernul maghiar a încuviințat cererea lui Windischgraetz și l-a slobozit să meargă pentru două luni în sanator, ca să se opereze. Pînă să constate doctorii ce boală are, pînă să-l opereze, trec două luni, și atunci Windischgraetz va mai cere încă două ca să se recreeze.

Dar nici Nadossi nu putea rămănea mai pe jos. S'a bolnăvit și el. Ce-i mai ușor ca

boala domnească?! Și iată că guvernul unguresc i-a dat și lui două luni de vacanță. Atîta minte are apoi Nadossi, să-și prelungească și el vacanța.

Și acuma mai prorocim una: nici Windischgraetz nici Nadossi nu vor mai intra în temniță. O să vedeți dacă veți trăi, căci corb la corb nu scoate ochii.

Două surori își omoară copiii. Înainte cu câteva zile câțiva câni se hărăiau, la marginea comunei Gura Nișcov de lângă orașul Bozau, asupra unei prade. Trecînd pe acolo câțiva săteni, au observat cu groază că prada nu era alta decît trupul mort al unui copil nou născut. Iute s'au dus la jandarmi, cari au smuls copilul din gura cîinilor și apoi au început cercetările.

Toată lumea știa că fata Stănică St. Vieru se afla în altă stare, dar nime n'a auzit că ar fi și născut. Jandarmii au adus-o deci la fața locului, unde după multe tîgade în sfîrșit a recunoscut, că copilul este al ei, dar că l-a născut mort și l-a îngropat la marginea satului, nesăpînd groapa destul de afund. Se vede că cîinii, mirosind hoitul, l-au desgropat, începînd să-l împărțească între sine.

În aceeaș vreme însă iată că vin alți oameni, cari și ei aduc vestea, că cîinii se hărăie asupra trupului mort al unui alt copil. Strînsă cu ușa Stănică Vieru, mărturisește că al doilea copil desgropat este copilul surorii sale Filosfeia, căsătorită cu E. Cismaru din aceeaș comună.

Amîndouă mamele fără Dumnezeu au fost legate și duse la Bozau, unde vor avea să răspundă înaintea judecătorilor lumesti pentru grozăviile lor.

Dar oare înaintea dreptului Judecător ce vor răspunde aceste aturisite de mame, la judecata din urmă?

† **Aniela Miha născ. Brătuiu**, soția d-lui notar Miha din Bucerdea grănoasă, după grele suferințe, împărtășită cu sf. Taine ale muribunzilor a încetat din viață la vrăsta de 39 ani. Fie-i somnul lin și amintirea neuitată!

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

Arborele de lapte.

Pe la noi laptele îl dau vacile și oile. Copaci să dea lapte n'am mai pomenit. Avem și noi *Laptele cănelui*, *Floarea de ceară*, *Negelărița* și alte buruieni din cari iasă lapte, dacă le rupem. Acest lapte însă nu e bun. E otrăvicios și nu se poate întrebuița.

Prin America de miază zi însă cresc și copaci de aceia cari dau lapte așa de bun cum e laptele dela vacile noastre. Călătorii cari au umblat pe acolo și au văzut acești copaci i-au numit *arbore de leche* — *arbore de lapte* sau *palo de vaca* — *arbore vacă*.

Acești arbori cresc mai cu seamă prin valea Cancagna, prin pădurile din Guyana prin Brazilia și prin Venezuela.

Arborele de lapte nu alege locul. Crește și pe coastele sterpe ale stîncilor. Rădăcinile lui sunt groase și abia intră în pămînt de câteva palme. Coaja arborelui este cenușie și destul de groasă. Frunzele sunt țapene.

Adeseori luni de zile nu-l stropește nici un picur de ploaie și crengile se par uscate cu totul. Dacă însă îi creștezi coaja începe să curgă un lapte dulce și hrînitor. Dimineața laptele curge mai din abundență. De aceea pe vremea aceasta negrii

și pieile roșii din America aleargă cu mari la arborii de lapte, îi creștează vasele sub creștătură pînă se umple.

Luptele ce curge din Arborele de lapte este de culoare albă și fără mînt. Ținut la aer, prinde pe deasupra o partă gălbuie, asemănătoare cu spuma laptei de vacă pus la fiert. Aceasta pielea cîntot îngrășă și se poate păstra mai multe zile. Pielita îngroșată seamănă cu brînză și se poate întrebuița chiar așa cum se întrebuițăm noi brînză de oaie.

Laptele stors din Arborele de lapte cînd fierbe se adună într'una cu o lingură laptele se îngroășă tot mai tare și pe deasupra se ivesc picături de olei. Cînd laptele e fiert bine, se schimbă cu totul de olei și are miros ca și cum ar fi fript.

Laptele stors din Arborele de lapte e nutritor chiar ca și laptele de vacă. Poate mânca cu pâine și mămăligă și poate pregăti și cu ceai sau cu cafea. Nici nu-l poți deosebi de laptele de vacă. Atîta doar, că e prea cleios și după mîncare limba se lipește de ceriul gurii, așchior menea și buzele se lipesc de olaltă. De aceea după un prînz cu lapte din arborele de lapte, gura trebuie clătită cu multă apă.

Pus în sticle bine astupate se poate păstra și două luni. Însă se încheagă de zerul e gălbui și cu miros de acreală, la partea încheagată e tare, albă și fără gust. Pusă la foc aceasta parte de lapte încîntă, se topește. Dacă o aprindem arde ceara, dînd o flacără verde strălucitoare.

Arborii de lapte înfloresc prin februarie și din flori se face un fruct foarte plăcut cu gust de fragi cu smîntîna.

Lemnul arborelui încă se întrebuițează mai ales la construirea corăbiilor.

Folosul tras din Arborele de lapte nu se poate prețui. Durere însă de aceluși folos nu se pot împărtăși numai negrii și pieile roșii, locuitori ai Americii.

Noi dacă am avea în grădină un arbore de lapte, am merge cu toporul la rădăcină l'am creștă într'un loc și cînd ar curge laptele, ne-am pune copiii să țină gura să bea pînă s'ar hrîni.

Pe la noi însă nu crește. Vremea umblă pe aici nu i privește. De aceea trebuie să ne trudim în tot chipul pentru ca să putem avea o vacă, care să ne lăde sațul căsii.

Ioan Popu Cîmpeanu

FEL DE FEL.

Cel mai bătrîn om. În preajma Crăciunului a murit la Belgrad un om cu numele Maș Francici. Acest om s'a născut în anul 1805. Așadar a murit în vîrstă de 126 ani. A fost însurat de 3 ori și a avut opt copii. Cînd era murit nu-i lipsia nici un dinte din gură. Cu zi înainte de moarte era deplin sănătos. A căborit cu turma de pe munte, cu pipa în gură și rîzînd și povestînd cu un prieten.

Căni sălbatice. Deși cănele a fost de mult timp îmblînzit și este tovarășul nedespărțit al omului, totuși se mai găsesc și azi căni sălbatice. Acești căni trăiesc prin părțile de răsărit ale Africii și sunt foarte primejdioși. Mai ales Antilopele sunt pustiite amar de acești căni sălbatice. Un englez, care a umblat prin țările din Africa, spune că peste 65 din surd de antilope, cari se găsesc prin Transvaal din Africa, sunt pustiite tot de căni sălbatice.

Vânătorii se trudesco să prăpădească acești ni, primejdioși chiar și pentru oameni, i pe cari întâlnesc.

Un șarpe uriaș. Șerpii de pe la noi sunt arte mici față de șerpii ce trăiesc prin alte rii ale pământului. Cel mai mare șarpe, ce cunoaște azi este *Pythonul*, lung de 8 m. gros de 70 cm. Nu este veninos, însă este arte puternic. Când prinde câte un animal, încolăcește împrejurul lui și îl strânge atât de e încât îi sfarmă toate oasele. În două mi- te poate zdrobi un bou.

Acest șarpe este foarte lacom. Din cauza asta în aceeași pădure cu alți tovarăși, nu te trăi, căci nu-și găsește hrană de ajuns. Iru aceia adeseori iasă la câmp. Aici după s'a saturat bine, cade în nesimțire vreme de multe ceasuri. Când este în nesimțire poate laie omorit cu ușurință. Din pielea acestui i. pe să fac multe lucruri trebuincioase.

Leacuri din praf de pușcă. Praful de pușcă va întrebuințează nu numai la pușcat, ci unii neni fac din el și leacuri. Așa Slavii se o- auesc se presare praf de pușcă pe rana din e curge sânge și scurgerea sângelui încetează. Dacă din nefericire pe cineva l-a mușcat de câne turbat sau vre-un șarpe veninos, se e pe rană praf de pușcă și apoi se dă foc. oia arde ca și cum ar fi arsă cu un fier oșit. Nemții întrebuințează praful pe pușcă uru potolirea durerilor de dinți. Șvabii a- steacă praful de pușcă cu albuș de ou și pdiuțe și fac un fel de pomadă cu care ung ebele când s'a întâmplat să se scrântească.

Celea mai multe cumpărături de Crăciun se la Londra. În ajunul Crăciunului în Londra u făcut cumpărături așa de multe, cum nu u făcut nici într'un oraș din lume. Tot la o tătate de ora, boltașii și-au trimis bani la nci, căci nu mai aveau unde să-și țină. Directorii ecilor spun, că numai în ajunul Crăciunului u depus peste 75 milioane lire sterline bani ișigași de boltași tot din vânzări de mărfuri. ulițele din mijlocul orașului, unde se gă- se prăvăliile cele mai mari, Vineri înainte Crăciun a fost așa o inbulzeală, că un mai teai nici străbate. Numai într'o singură pră- lie, se spune că în ajunul Crăciunului s'au rândat peste două sute de mii de persoane, ire cari cele mai multe au fost femei.

Un ou cu trei colțuri. O găină roșie a spodarului Haselwood din Statele Unite ale erici a ouat un ou cu trei colțuri. Oul ntărește cam 65 grame. În două colțuri are uă gălbenușuri mici, încunjurate de câte un ouș mai mare. În al treileu colț se găsește mai gălbenuș.

Stăpânul găinii spune, că aceasta găina mai ouat și altă dată astfel de ouă curioase. lume în anul trecut pe la Paști a ouat un care cântărea 300 grame și nu avea decât singur gălbenuș. Iar în ziua de Crăciun a at un ou care cântărea numai 55 grame și ea o formă și mai curioasă.

PREȚUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	7	Lei	90	b.
1 liră sterlină	928	"	—	"
1 dolar	191	"	—	"
1 franc elvețian	37	"	—	"
1 liră italiană	8	"	80	"
1 franc belgian	27	"	—	"
1 coroană cehoslovacă se plătește	5	"	80	"
1 zlot polonez se plătește cu	21	"	—	"
1 dinar se plătește cu	3	"	01	"
1 leva	1	"	60	"
1 marcă aur se plătește	46	"	—	"
100 corone ungare se plătesc cu	—	"	28	"

Cărți nouă.

Calendarul „Presa bună“ pe anul 1927. Editura Societății „Presa bună“ din Iași. Calendar scris pentru catolicii de rit latin din Moldova. Cuprinde multe articole și chipuri religioase. Mari foloase sufletești vor avea cetindu-l și creștinii români de pe la noi, cărora îl recoman- dăm cu căldură. Prețul 20 lei.

Almanahul revistei populare catolice „Viața“. Tipografia Serafică din Hălăucești, județul Roman. Al doilea calendar creștinesc ce ne vine din Mol- dova, unde este o preoțime foarte har- nică și cu dragoste de turma lui Dum- nezeu. Acest calendar cuprinde în deosebi povestea vieții Sfântului Francisc din Assisi, în grai și în icoane. Prețul 20 lei. Se va cere dela tipografia din Hălăucești, jud. Roman.

Unirea Românilor din Lugoj de Arhiepiscopul *Ioan Boroș*, prepozit capitular. S'a tipărit la „Sionul Românesc“ în Lugoj. Prețul 30 lei.

Unirea la Tiovanul-Mare în 1852 de Dr. Nicolae Brânzen, canonic S'a tipărit tot la „Sionul Românesc“ în Lu- goj. Prețul 20 lei.

RECLAMA

∴ este sufletul comerțului ∴

Poșta gazetei.

- German Teodor — Am primit Lei 150.
- Vasile Jacodi. — Am primit 160. Lei, abonament pe anul 1927.
- Octavian Rulean. — Mai aveți de plătit până la 31 Dec. 1926 încă Lei 37 + 5 Lei pentru broșura „La Piatra Libertății“ pe care v'am trimis'o
- Dionisiu Dancea — Am primit încă 90 lei — Abo- namentul plătit pe întreg anul 1927.
- Pavel Vezan. — Am primit 80 Lei în abonamentul pe 1927.
- Nicolae Mihăiasă. — Am primit Lei 225 — din cari 90 Lei am trecut în restanța din anul trecut 1925, Lei 60 pe 1926, iar restul de 75 Lei pentru I. Pavel abonamentul nou. Dvoastră mai aveți de plătit încă 90 Lei până la 31 Dec 1926.
- Vasile Giolțan — Am primit 300 Lei; pe 1925 Lei 120, pe 1926 Lei 150 iar 30 Lei pe 1927.
- Păr. Iosif Pop Galtin. Am sistat pe cei trei abo- nați. Mirza Ileana mai restează 30 lei pentru anul 1926. Ighian Miron rest Lei 62. și Popa Traian rest 150 Lei. Calendarele trimiteți-le cât mai grabnic.
- Mai multora. — Am spus-o și altă dată și-o spunem și acum că nu putem publica decât articole și corespundește, despre cari știm cine le-a scris! Orice ni-se trimite fără iscălitură, ori cu nume de împrumut, ajunge în lada cu hârtii de aprins focul. Trimițatori de astfel de scrieri nici să nu mai aștepte răspuns.
- Cotor Gavril. — Am primit 150 Lei abonament până la 31 Dec. 1926.
- Curatoratul bis. Săuca. — Am primit 100 Lei până la 31 Dec. 1926 mai aveți de plătit încă Lei 50. — Foaia merge din 1 Ian. 1926.
- I. M. Rebrîșoara. — După 10 abonamente plătite înainte pe un an întreg, al 11-lea îl dăm gratuit.

„UNIREA POPORULUI“

care este cea mai bună foaie pentru popor. ∴ ∴

Prețul gazetei noastre în 1927.

Cetitorii gazetei noastre au aflat abunăseamă, că poșta se scumpește foarte simțitor. Se scumpesc și scrisorile, dar mai mult se scumpesc -mărcile cari se pesc pe gazete. Până acum trebuia să lipim pe fiecare număr câte 10 bani; pe viitor va trebui să lipim câte 25 bani, adecă cu încă odată și jumătate mai mult decât până acum.

Pe lângă scumpirea poștei, față de anul trecut s'a scumpit foarte mult și hârtia. Fabricile de hârtie ne amenință chiar acum cu o nouă scumpire. Tot așa sau scumpit lucrătorii tipografi, tiparul, și împăturatul, expediția.

Față cu acestea stări de lucruri, suntem siliți să ridicăm și noi puțin prețul de abonament al gazetei, precum au făcut-o toate gazetele populare.

Noul preț de abonament:

Pe un an întreg . . . . . 180 lei | Un sfert de an . . . . . 45 lei
Pe o jumătate de an . . . . . 90 lei | In străinătate, pe un an . 300 lei

In America pe un an 3 dolari.

Față cu acestea prețuri, cari au putere din 1 Ianuarie 1927, ne-am gândit să facem cetitorilor noștri vechi și buni o mare înlesnire. Anume:

Cine trimite prețul de abonament pe un an întreg în cursul lunilor Ianuarie și Februarie, plătește

numai 160 lei

în loc de 180.

Această înlesnire o putem face însă numai acelor cari trimit abonamentul pe înainte, deodată, în cursul lunilor Ianuarie și Februarie. Cei cari au restanțe, cu suma de 160 lei trebuie să trimită și datoria de până aci.

Grăbiți deci cu trimiterea abonamentului, ca să cruțați câte 20 lei! Astfel gazeta nu se scumpește decât cu 10 lei!

SEMINTERIA Arpad Déri

Depozit de semințe, ofere semințele ei de proveniență germană: garantate de rasă pură și cu rod, fie semințe pentru moșii, pentru grădini de legume, fie semințe de flori.

Trimitem prețuri curente gratis și franco
ARPAD DERI, Cluj, Str. Regina Maria 10

[235] 2-16

Carte nouă!

LA PIATRA LIBERTĂȚII

Cuvântarea rostită la serbările de 315
Mai 1926 pe Câmpia Libertății din Blaj

de

Alexandru Lupeanu-Melin,
profesor, directorul gazetei „Unirea Poporului“

Se arată într-ansa icoane minunate din
timpurile când a răsărit soarele Libertății
pentru neamul iobagilor români din Țara
Ardealului.

Abonații „Unirii Poporului“, dacă o cer
la administrația gazetei, o primesc cu 5
lei, cu poștă cu tot. În librării se vinde
cu 10 lei.

Nicolae Baci

măestru pantofar — BLAJ.

Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția pă-
pușcarilor din Győr cu medalie și diplomă de
recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghete și
pantofi fini și moderni, și tot
felul de ghete simple din mate-
rial tare.

214 48-52

Nu uitați!!!

că cele mai bune mărfuri de
îmbrăcăminte, mărunțișuri, bum-
băcării și coloniale se află în
mari cantități

cu prețuri reduse

la firma (215) 16-2

ȘTEFAN NYERGES—Blaj.

Casă nouă

Constătătoare din 1 odaie și cu-
lină, se închiriază numai decât.
Doritorii să se adreseze la dl

NICOLAE BACIU,
pantofar BLAJ.

Strada Regina Maria.

238 3 3

Ocazie bună!

Se vinde din mână liberă în orașul Blaj,
reședință de județ,

O casă cu prăvălie

Șase camere de locuit, bucătărie, spais și
celelalte grădină. Apoi

O îngrășătoare sistematică

pentru 200 porci, magazie pentru 8 vagoane
cereale,

Grajduri pentru 21 vite

poduri, șură, ghețarie, casă pentru servitori,

Moară și basculă

edificate din cărămidă și acoperite cu țiglă,
în stare nouă, edificate pe teritor de 2 po-
goane, aproape de gara Câmpul Libertății.

Informațiuni la dl

NICOLAE MÂRZA

(238) 1-3 Blaj, jud. Târnava Mică.

Preții!

Invătați

Comandați

la LIBRĂRIA ANCA

CLUJ

„Cărarea fericirii“

carte de rugăciuni de preotul G. Mănzat; con-
368 pag. cu 26 capitole mari și diferite rugă-
la orice ocaziune, fiind aprobată de I. P. S.
Episcop de Gherla Dr. Iuliu Hossu sub Nr. 581-1

Legată în carton tare pentru școlari 85 L.

„pânză fină cu cruce aurită 140 „

„piele lux, pe hârtie velină 280 „

pentru dame . . . . . 350 „

„Prediei la Morți“ 55 L.

„Prediei p. postul Mar-
45.— Lei

Teatre populare 15—30 Lei.

școlare 15—30 Lei.

Monoloage și dialoga
10—15 Lei.

Album de Modele românești (250 motive) 85

Porno recomandat costă 15—30 Lei.

Cel mai mare depozit de el-
pota dela 25—160 kg., Orna-
bisericești, Odăjdii, Prapori e

CEREȚI PREȚURENT DETAILAT.

(202) 17-20

GĂRȚI PENTRU POPOR

Cartea este cel mai bun prieten al omului. — Ai carte, ai partu-
Omului cu învățătură li curge miere din gură.

La **Librăria Seminarului din Blaj** se află de vânzare următoarea
cărți scrise anume pentru cetitorii din popor:

A. LUPEANU-MELIN: În pragul vremii	6 lei	IOAN POP-CÂMPEANU: Câmpia Tran-	4 lei
„ „ Copii în război	2 „	„ „ Ciupercile	4 „
„ „ Sămânța vii-	3 „	„ „ Bacteriile fo-	4 „
„ „ Ce este de văzut	4 „	„ „ Dușmanii omului	5 „
„ „ în Blaj	4 „	SEPTIMIU POPA: Crucea Domnului	2 „
„ „ Blajul istoric	10 „	TOMA COCIȘ: Povești și legende	2 „
„ „ La Piatra Li-	10 „	„ „ Bucuria copiilor	1 „
IULIU MAIOR: Adevărata fericire	6 „	„ „ Toderică dragul mării	1 „
„ „ Darul lui Dumnezeu	6 „	„ „ Feciorașul Moșului	2 „
„ „ Fiți desăvârșiți	5 „		

Toate acestea cărți împreună costă numai **75** Lei. Cine trimite
adresa Librăriei, cu mandat postal, **95** lei, le primește acasă cu poștă
plătită. Și va avea de citit, lucruri frumoase și folositoare, un an de zile.

Cărțile se capătă și una câte una. Atunci,
prețul cărții se mai pune 1 leu pentru plata poștei.

Nu uitați adresa: **LIBRĂRIA SEMINARULUI**
BLAJ, județul Târnava mică.